

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/12/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2111226373
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2111226373.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a členov senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Martin Holíč, v právnej veci navrhovateľa: N. V., nar. XX.XX.XXXX, C. XX, T., zastúpený advokátom: JUDr. Peter Sopko, Paulínska 24, Trnava, proti odporcom: 1/ K. H., nar. XX.XX.XXXX, H. XX, T., t.č. ÚVTOS Leopoldov, 2/ W. S., nar. XX.XX.XXXX, V. P. XX, T., 3/ O. A., nar. XX.XX.XXXX, L. N. X, T., t.č. ÚVTOS Leopoldov, o zaplatenie 3.527,14 eur, na odvolanie odporcov 1/ - 3/ proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 27C 175/2011-181 zo dňa 30. septembra 2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo vyhovujúcej časti o zaplatenie sumy 1.600,88,- eur p o t v r d z u j e.

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti o zaplatenie sumy 1.926,26,- eur včítane závislého výroku o náhrade trov konania a uložení povinnosti na zaplatenie súdneho poplatku za návrh rozsudok súdu prvého stupňa r u š í a vec mu v zrušenom rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým prvostupňový súd uložil odporom 1/ až 3/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.527,14 eur, náhradu iných trov konania vo výške 121,70 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 999,17 eur. Zároveň súd odporcom 1/ a 3/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť súdny poplatok vo výške 211,50 eur Okresnému súdu Trnava.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd po citácii § 415, 420 ods. 1, 438 ods. 1, 442 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 a 2, § 5 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov, § 135 ods. 1 tretia veta O.s.p. vecne odôvodnil tým, že uplatnená pohľadávka vznikla ako následok protiprávneho konania odporcov, ktorí v spolupáchateľstve spáchali prečin výtržníctva tým, že napadli na verejnom mieste navrhovateľa a spôsobili mu ublíženie na zdraví spoločným útokom, pričom každý z odporcov fyzicky napadol navrhovateľa a udierali ho päsťami, fľaškou a fotoaparátom do hlavy s následkami, ktoré si vyžiadali operáciu a liečenie s dobou práceneschopnosti do 5.2.2010. Odporcovia sa k spáchaniu prečinu výtržníctva a aj ublíženia na zdraví priznali v skutkovom vymedzení uvedenom v rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 2T/41/2011 a uzatvorili dohodu o vine a treste. V zákonom ustanovení § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka je upravená spoločná zodpovednosť dvoch alebo viacerých škodcov, pričom platí zásada, že títo škodcovia zodpovedajú za vzniknutú škodu spoločne a nerozdielne. Z citovaného rozsudku mal súd preukázané, že odporcovia sa dopustili trestnej činnosti spoločným konaním, ktorým naplnili zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva, pričom pri spoločnom útoku odporcov došlo k ublíženiu na zdraví a následne i k majetkovej škode, ktorá vznikla poškodenému navrhovateľovi ako následok v priamej a príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním odporcov, za ktorú

odporcovia zodpovedajú spoločne a nerozdielne. Súd dospel k záveru, že navrhovateľ si dôvodne uplatnil zaplatenie majetkovej škody vo výške 286,88 eur za letenky z Írska na Slovensko a späť, nakoľko navrhovateľ si uplatnil zaplatenie cesty, ktorú vykonal v súvislosti s plánovanou hospitalizáciou ako následku ublíženia na zdraví. Z Írska na Slovensko by navrhovateľ nemusel cestovať, ak by mu odporcovia nespôsobili zranenia, v dôsledku ktorých bol práceneschopný. Rovnako dôvodne si uplatnil i zaplatenie nevyplatených dávok v nezamestnanosti vo výške 1.926,26 eur za čas jeho práceneschopnosti od 11.12.2009 do 15.2.2010, kedy mu ich začali opätovne vyplácať po predložení potvrdenia o práceschopnosti. Rovnako dôvodný je i nárok navrhovateľa v časti nemajetkovej ujmy - bolestného, ktoré súd priznal v uplatnenej výške 1.314,- eur za 90 bodov v zmysle znaleckého posudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ mal vo veci plný úspech, priznal mu súd náhradu trov konania. Tieto pozostávajú z náhrady vecných trov konania za vyhotovenie úradného prekladu listinných dôkazov predložených navrhovateľom vo výške 120,- eur a náklady za vyhotovenie fotokópie dohody o vine a treste 1,70 eur zaplatené tunajšiemu súdu, spolu 121,70 eur. Súd priznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia za 6 úkonov právnej služby po 131,13 eur, za prevzatie veci vrátane prvej porady zo dňa 1.12.2011, podanie návrhu na súd dňa 1.12.2011, vyjadrenie k odporu zo dňa 11.9.2012, za účasť na pojednávaniach v dňoch 17.1.2013, 4.2.2013 a 30.9.2013. Ďalej súd priznal paušálnu náhradu 2x 7,41 eur za rok 2011, 1x 7,63 za rok 2012 a 3x 7,81 eur za rok 2013. Spolu súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 832,64 eur (6x 131,13 eur + 2x 7,41 eur + 7,63 eur + 3x 7,81 eur), ktorú súd zvýšil o 20% DPH 166,53 eur, t.j. spolu 999,17 eur. O trovách právneho zastúpenia súd rozhodol v zmysle ustanovení § 10 ods. 1, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Náhradu trov konania súd zaviazal odporcov zaplatiť v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. k rukám právneho zástupcu navrhovateľa. Súd navrhovateľovi nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony a to za predloženie listinných dôkazov dňa 2.2.2012, nakoľko s návrhom právny zástupca navrhovateľa predložil listinné dôkazy len v anglickom jazyku a až na výzvu súdu predložil listinné dôkazy preložené v slovenskom jazyku. Obsahom daného podania je len doloženie požadovaných listinných dôkazov, ktoré mal navrhovateľ predložiť už spolu s návrhom. Navrhovateľ si tiež duplicitne uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za účasť na pojednávaní dňa 17.1.2013, preto súd duplicitne uplatnený úkon nepriznal.

O povinnosti odporcov 1/ a 3/ zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 211,50 eur, rozhodol súd podľa ustanovenia § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, keďže navrhovateľ je od súdnych poplatkov oslobodený a odporcovia sú tak povinní podľa výsledkov konania zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 6% z prisúdenej sumy 3.527,14 eur, v zmysle položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov. Povinnosť zaplatiť súdny poplatok súd neuložil odporcovi 2/, nakoľko bol od platenia súdnych poplatkov oslobodený.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca 3/, ktoré na výzvu prvostupňového súdu doplnil a uviedol, že odvolanie smeruje proti tej časti rozsudku, ktorou súd nariadil odporcom zaplatiť navrhovateľovi odškodné vo výške 3.527,14 eur, náhradu iných trov 121,70 eur ako aj trov právneho zastúpenia 999,17 eur. Výška odškodného a výška trov právneho zastúpenia sú neprimerane vysoké. Postup súdu prvého stupňa považuje odvolateľ za nesprávny, pretože nevzal do úvahy žiadne argumenty odporcov a žiada, aby odvolací súd vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie resp. znížil výšku súm, ktorú má navrhovateľovi uhradiť. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že poškodený sa mal na úrade práce hlásiť ešte pred dátumom 06.12.2009 a preto nerozumie z akého dôvodu má platiť poškodenému letenky a tzv. ušlý zisk, keď poškodený bol nezamestnaný a navyše k nevyplateniu dávok prišlo po jeho chybe a nepozornosti a nie kvôli potýčke, ktorú mal s poškodeným. Odvolateľ má podozrenie, že poškodený špekuluje, snaží sa získať čo najvyššie odškodné o čom svedčí aj tá skutočnosť, že v čase keď bol práceneschopný a to v dĺžke až 66 dní tak bol schopný letieť do Írska. V trestnom rozsudku nie je uvedené, že by išlo o ťažké ublíženie na zdraví vzhľadom na dĺžku práceneschopnosti. Dodal, že odporca 3/ spolu s odporcom 2/ boli odsúdení za prečin výtržníctva a odporca 1/ za prečin ublíženia na zdraví. Keďže odvolateľ nebol odsúdený za ublíženie na zdraví nevidí dôvod prečo by mal z tohto dôvodu platiť navrhovateľovi odškodné. Rozsudok považuje za zmatečný, nevyplýva z neho z akého dôvodu by mal platiť odškodné, vychádza z nesprávneho skutkového záveru. Zároveň poukázal na rozpory ako sa udalosť ktorou malo dôjsť k poškodeniu zdravia navrhovateľa stala. Ďalej žiadal, aby sa prípadne rozdelila suma, ktorú by mali odporcovia zaplatiť medzi každého odporcu osobitne.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca 1/, v ktorom uviedol, že je nezamestnaný, vo výkone väzby a nie je schopný uplatnenú sumu vyplatiť, nesúhlasí s finančným odškodnením. Na výzvu prvostupňového súdu odvolanie doplnil a uviedol, že zo spisového materiálu vyplýva, že poškodený sa mal na úrade práce hlásiť ešte pred dátumom 06.12.2009 a preto nerozumie z akého dôvodu má platiť poškodenému letenky a ušlý zisk, keď poškodený bol nezamestnaný. K vyplateniu dávok z nezamestnanosti prišlo po jeho chybe a nepozornosti a nie kvôli potýčke, ktorú mal mať s poškodeným. Zároveň poukázal na dĺžku práceneschopnosti poškodeného v rozsahu až 66 dní, pričom 3 dni po incidente bol poškodený schopný letieť do Írska.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie aj odporca 2/ a uviedol, že žiada o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov z dôvodu nemajetnosti. Odvoláva sa proti všetkým trom výrokom. Poukázal na svoje príjmy. Na výzvu prvostupňového súdu odvolanie doplnil a uviedol, že žiada odvolací súd preskúmať napadnutý rozsudok, rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, keďže skutkové závery nezohľadňujú závery vyplývajúce z dokazovania a majú za následok nesprávne právne posúdenie vecí. Zároveň namieťa aj nedostatočný skutkový stav, ktorý je právne nepodložený, čo má za následok neprimeranosť a nespravodlivosť.

Navrhovateľ odvolací návrh nepodal, k doručeným odvolaniam sa vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok potvrdil ako vecne správny a priznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 333,46 eur. K odvolaniu odporcu 3/ uviedol, že otázka nároku na úhradu nákladov na letenky a náhrada za stratu dávok v nezamestnanosti bola odôvodnená už v podanom návrhu ako aj neskôr na pojednávaní. Navrhovateľ v období kedy mu vznikla škoda žil v Írskej republike, kde poberal dávku v nezamestnanosti, ktorá je naviazaná na práceschopný zdravotný stav. Zároveň mal navrhovateľ pred vycestovaním na Slovensko zakúpenú spätičnú letenku na cestu do Írskej republiky na deň 09.12.2009. Z dôvodu neevidencie a posledného prihlásenia na úrade práce bolo poberanie dávok v nezamestnanosti dňa 02.12.2009 pozastavené a malo sa obnoviť 10.12.2009, t. j. deň po dni plánovaného návratu spätičnou letenkou do Írskej republiky. Nakoľko sa však navrhovateľ stal v dôsledku protiprávneho konania odporcov práceneschopným, tento zdravotný stav sa stal prekážkou poberania dávok v nezamestnanosti, ktorá prekážka trvala až do 15.02.2010, čo bolo riadne doložené potvrdením lekára. Navrhovateľ si v konaní uplatnil škodu za obdobie od 10.12.2009, kedy mu v dôsledku zdravotného stavu nebolo obnovené poberanie dávok v nezamestnanosti do 15.02.2010 kedy došlo k obnoveniu poberania dávok v nezamestnanosti. Nevyhnutnosť zakúpenia leteniek na deň 13.12.2009 bola riadne zdôvodnená tým, že dňa 16.12.2009 mal byť navrhovateľ v dôsledku predmetného skutku operovaný, teda išlo o vynaloženie nevyhnutného nákladu za účelom vykonania plánovanej operácie, ktorá bola dôsledkom protiprávneho konania odporcov. Letenka na deň 13.01.2010 slúžila na opätovný návrat do Írskej republiky. Z Írskej republiky na Slovensko a naopak by navrhovateľ nemusel cestovať, ak by mu odporcovia nespôsobili zranenia, v dôsledku ktorých sa stal práceneschopný a musel absolvovať operáciu. K argumentácii namietajúcej dobu liečenia 66 dní, táto sa javí ako právne irelevantná, pretože otázka dĺžky práceneschopnosti pre vymedzenie predmetu trestného konania slúži len účelu vymedzenia trestného činu a nie pre účely výšky spôsobenej škody. Skutkový stav navrhovateľ považuje za preukázaný, tento nie je potrebné dokazovať, pretože došlo k schváleniu dohody o vine a treste a v tomto konaní bolo povinnosťou súdu dokazovať výlučne škodu, ujmu a príčinnú súvislosť medzi škodou, ujmu a konaním odporcov. Spoločná a nerozdielna povaha zodpovednosti za škodu bola zdôvodnená početnou judikatúrou, právnou teóriou a navrhovateľ sa jej pridrižiava. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že za bežného behu udalosti t. j. v prípade, ak by sa navrhovateľ v dôsledku spoločného konania odporcov nestal práceneschopným, po návrate do Írskej republiky so zakúpenou letenkou na deň 09.12.2009, odo dňa 10.12.2009 po prihlásení sa na úrade práce by došlo k obnoveniu dávok v nezamestnanosti. Nakoľko však z dôvodu zdravotného stavu spočívajúceho v práceneschopnosti bola navrhovateľovi obnova dávok v nezamestnanosti odsúhlasená, došlo na strane navrhovateľa k vzniku škody vo výške neobdržaných dávok v nezamestnanosti až do času, kým podľa vyjadrenia lekára stav práceneschopnosti dňa 15.02.2010 zanikol. Ku škode došlo úmyselným trestným činom resp. v súvislosti s takýmto činom je navrhovateľ názoru, že nepriznanie alebo zníženie náhrady škody je v rozpore s dobrými mravmi. Dôvodom pre zníženie náhrady nemôže byť ani skutočnosť, že škodu spolu zavinili viacerí škodcovia. Odporca 3/ žiadnym spôsobom neodôvodňuje neprimeranosť náhrady trov právneho zastúpenia, neuvádza s akým ustanovením je v rozpore. Solidárna zodpovednosť odporcov vyplýva z § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka a pre vznik solidárnej zodpovednosti postačuje, ak k vzniku došlo ich

spoločným, koordinovaným konaním uskutočnil si spoločný zámer (uznesenie Najvyššieho súdu ČR spis. zn. 25Cdo 682/2008). Ak výsledkom spoločného konania žalovaných je škoda, ktorá bezprostredne vznikla pôsobením len niektorých z nich, je treba dôvodiť, že škoda vznikla v príčinnej súvislosti i s protiprávnym konaním tých, ktorí svojim počínaním škodlivý následok vyvolali, ale i tak prispeli podstatným spôsobom ku vzniku škody (rozsudok Najvyššieho súdu ČR spis. zn. 25Cdo 2126/2000). Pri rozhodovaní o zodpovednosti za škodu spôsobenú trestným činom, ktorý spáchali žalovaní spoločne, je však vyslovenie solidarity takmer pravidlom.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenými osobami - účastníkmi konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolania majú po ich doplnení na výzvu prvostupňového súdu aspoň základné zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom odvolania teda v plnej miere (v zmysle § 206 ods. 2 veta druhá O.s.p. v spojení s § 438 ods. 1 OZ), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) tak, že na úradnej tabuli súdu oznámil čas a miesto verejného vyhlásenia rozsudku (§ 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolania odporcov sú čiastočne dôvodné, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vo vyhovujúcej časti o zaplatenie sumy 1.600,88,- eur vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky na jeho potvrdenie v zmysle § 219 O.s.p. a v časti o zaplatenie sumy 1.926,26,- eur a v závislých výrokoch o náhrade trov konania a o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok za návrh je potrebné rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie.

Pokiaľ ide o závery prvostupňového súdu, že žalobou uplatnený nárok možno navrhovateľovi priznať z titulu náhrady škody v rozsahu o zaplatenie sumy 1.600,88,- eur (ktorá pozostáva zo sumy 1.314,- eur za bolestné a sumy 286,88 eur za letenky), odvolací súd sa s nimi plne stotožňuje. Odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav vo vyhovujúcej časti o zaplatenie sumy 1.600,88,- eur, pokiaľ ide skutočnosť právne rozhodné pre posúdenie navrhovateľom tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku v tejto časti, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p., odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov prvostupňového súdu odchyliť a preto nemôže dať za pravdu odvolateľom.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa svojim návrhom podaným na tunajšom súde dňa 05.12.2011 domáhal, aby súd zaviazal odporcov na zaplatenie sumy 3.527,14 eur z titulu náhrady škody, ktorá mu vznikla v dôsledku zavineného protiprávneho konania odporcov. Navrhovateľ žil v Írsku a poberal dávky v nezamestnanosti vyplácané týždenne vo výške 204,30 eur. Dňa 02.12.2009 navrhovateľovi na pošte nebola pravidelná dávka v nezamestnanosti vyplatená, preto kontaktoval úrad práce a dozvedel sa, že chýbal podpis súvisiaci s pravidelným hlásením na úrade práce a dávky v nezamestnanosti mu budú obnovené po tom, čo sa dostaví na úrad práce a doplní chýbajúci podpis. Keďže v rovnaký deň mal zakúpenú letenku na Slovensko s plánovaným návratom 09.12.2009, odcestoval s tým, že dňa 10.12.2009 sa prihlási na úrade práce. Dňa 06.12.2009 odporcovia napadli navrhovateľa a spôsobili mu škodu na zdraví s následnou práceneschopnosťou. Navrhovateľ utrpel pohmoždeniny mäkkých tkanív hlavy s krvnými výronmi v ľavej strane tváre, zlomeninu jarmového výbežku a hornej čeľuste vľavo s miernym posunom kostných úlomkov a tržno-zhmoždené rany v oblasti pravého oka a temnej oblasti hlavy vľavo. Po ošetrení bol objednaný na operáciu v Bratislave dňa 16.12.2009. Napriek tomu v plánovanom termíne 09.12.2009 odcestoval do Írska a dňa 10.12.2009 sa dostavil na úrad práce, kde mu však bolo oznámené, že sa môže prihlásiť až po tom, čo bude uznaný práceneschopným. Dňa 13.12.2009 si zakúpil letenku v hodnote 169,57 eur na cestu na Slovensko, nakoľko v Bratislave sa podrobil plánovanej operácii po úraze čeľuste. Po poslednej kontrole 08.01.2010 v Bratislave sa vrátil dňa 13.01.2010 späť do Írska, aby sa opätovne prihlásil na úrad práce, za letenku zaplatil 117,31 eur. Do evidencie nezamestnaných ho opätovne zaradili po predložení potvrdenia od lekára v Írsku o práceneschopnosti, od 15.02.2010 mu obnovili výplatu nemocenských dávok. Navrhovateľ si uplatnil náhradu majetkovej škody vo výške cestovného 169,57 eur a 117,31 eur a nevyplatených dávok v nezamestnanosti od nasledujúceho dňa, kedy sa mohol prvýkrát po pôvodne plánovanom návrate prihlásiť na úrade práce, t.j. od 11.12.2009 do 14.02.2010, t.j. za 66 dní (204,30

eur: 7 dní x 66 dní) 1.926,26 eur, spolu 2.213,14 eur. Z titulu nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla trestným činom si navrhovateľ uplatnil zaplataenie bolestného podľa bodového ohodnotenia znalca vo výške 1.314,- eur za 90 bodov po 14,60 eur za bod.

Z obsahu spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 2T/41/2011 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 30.8.2011, ktorý v rovnaký deň nadobudol i právoplatnosť, boli odporcovia uznaní vinnými zo spáchania prečinu výtržníctva spolupáchateľstvom tým, že napadli na mieste verejne prístupnom iného podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona a odporca 1/ bol uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona. Uvedených prečinov sa dopustili dňa 6.12.2009 v čase okolo 04,00 hod. v Trnave na Rybníkovej ulici na parkovisku pred diskotékou „RELAX“ kde napadli navrhovateľa tým spôsobom, že odporca 1/ ho najskôr dvakrát udrel päťami svojich rúk do jeho ľavej lícnej časti, po ktorých ho následne odporca 3/ udrel päťou do jeho pravého oka a odporca 2/ ho udrel sklenenou fľašou do ľavej časti hlavy za uchom, pričom potom, ako navrhovateľovi vypadol z ruky fotoaparát, tento zdvihol odporca 1/ a udrel ním navrhovateľa do oblasti nad ľavým okom, čím spôsobili odporcovia 2/ a 3/ rade navrhovateľovi tržnozmliažené rany v oblasti pravého oka a temenej oblasti hlavy vľavo a odporca 1/ navrhovateľovi spôsobil pohmoždeninu mäkkých tkanív s krvnými výronmi hlavne v oblasti ľavej strany tváre, zlomeninu jarmového výbežku a hornej čeľuste vľavo s miernym posunom kostných úlomkov, pri ktorej došlo k zakrvácaniu do čeľustnej dutiny vľavo a poruche citlivosti II. vetvy trojklaného nervu vľavo, ktoré zranenia si vyžiadali liečbu v trvaní 4 až 6 týždňov.

Zo znaleckého posudku vypracovaného znalcom MUDr. Mariánom Pamulom, číslo 027/10 zo dňa 8.3.2010 vyplýva, že navrhovateľ utrpel pohmoždeniny mäkkých tkanív hlavy s krvnými výronmi hlavne v ľavej strane tváre, zlomeninu jarmového výbežku a hornej čeľuste vľavo s miernym posunom kostných úlomkov a tržno-zhmoždené rany v oblasti pravého oka a temenej oblasti hlavy vľavo. Zároveň znalec bodovo ohodnotil zranenia a to pohmoždenie hlavy a tváre 10 bodov, rany na hlave 2x 5 bodov a zlomeninu zygomatico-maxilárneho komplexu 70 bodov. Spolu znalec ohodnotil zranenia poškodeného 90-imi bodmi, pri hodnote bodu 14,60 eur, t.j. 1.314,- eur.

V zmysle § 132 Občianskeho súdneho poriadku dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivosti prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci.

Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiaca úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Prítom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

Odvolací súd zhodne s prvostupňovým dospel k záveru, že pri vyhodnotení vykonaného dokazovania každého z vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach bolo v konaní dostatočným spôsobom preukázané, že návrh navrhovateľa je časti o zaplataenie sumy 1.600,88,- eur dôvodný.

Neboli ale splnené podmienky pre potvrdenie preskúmaného rozsudku v celom jeho rozsahu, teda aj v časti, v ktorej súd vyhovel o zaplataenie sumy 1.926,26 eur, pretože procesným postupom prvostupňového súdu bola účastníkom odňatá možnosť konať pred súdom.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania. Stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia v zmysle citovaného § 157 ods. 2 O.s.p., pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné zásadné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné

rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Právo účastníka a povinnosť súdu na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého rozhodnutia. Citované zákonné ustanovenie sa totiž chápe aj z hľadiska práv účastníka na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na súdne konania spĺňajúce garancie spravodlivosti a toto ustanovenie treba vykladať a uplatňovať aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len ESLP, porovnaj napr. rozsudok *Garcia Ruiz v Španielsko* z 21.1.1999) tak, že rozhodnutie súdu musí uviesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené, rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument účastníka bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (*Georiadis c. Grécko* z 29.5.1997, *Higgins c. Francúzsko* z 19.2.1998). Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 45 ods. 1 Ústavy a článku 36 ods. 1 Listiny je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Ústavný súd vo svojom uznesení z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04 vyslovil, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpovede na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.“

Porovnajúc odôvodnenie preskúvaného rozsudku prvostupňového súdu s vyššie citovaným zákonným ustanovením a jeho uvedeným výkladom je zrejmé, že prvostupňový súd sa ním dôsledne neriadil. Z odôvodnenia rozsudku totiž nie je možné zistiť vyššie uvedené pre rozhodnutie súdu relevantné skutočnosti, v dôsledku čoho je odôvodnenie rozsudku nielen neúplným, ale i nezrozumiteľným, čo zároveň bráni odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok riadne preskúmať. V odôvodnení preskúvaného rozsudku absentuje dostatočná a presvedčivá argumentácia prvostupňového súdu, na základe akých dôkazov a na základe akých myšlienkových úvah pri aplikácii ktorých konkrétnych ustanovení Občianskeho zákonníka dospel k záveru o zodpovednosti odporcov za škodu navrhovateľa spočívajúcej v nevyplatených dávkach v nezamestnanosti od 11.12.2009 - 14.02.2010. Prvostupňový súd iba stručne uviedol, že rovnako dôvodne si uplatnil i zaplatenie nevyplatených dávok v nezamestnanosti vo výške 1.926,26 eur za čas jeho práceneschopnosti od 11.12.2009 do 15.02.2010, kedy mu ich začali opätovne vyplácať po predložení potvrdenia o práceneschopnosti. Nakoľko navrhovateľ si uplatnil zaplatenie sumy celkom vo výške 3.527,14,- eur, ktorá pozostávala zo sumy 1.314,- eur za bolestné a 286,88 eur za letenky a zo sumy 1.926,26 eur za čas práceneschopnosti navrhovateľovi od 11.12.2009 do 15.2.2010, bolo nepochybne povinnosťou súdu prvého stupňa odôvodniť každý nárok osobitne vychádzajúc z vykonaného dokazovania. Keďže prvostupňový súd neuviedol vo svojom rozhodnutí riadne odôvodnenie v časti o zaplatenie sumy 1.926,26,- eur, nebolo možné v tejto časti napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa preskúmať.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti, ktorou bolo žalobe vyhovie o zaplatenie sumy 1.926,26,- eur a v závislom výroku o náhrade trov konania a o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za návrh zrušil s použitím ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., keďže odôvodnením prvostupňového rozsudku sa účastníkom odňala možnosť konať pred súdom a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia vec vrátil súdu prvého stupňa v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie.

Povinnosťou prvostupňového súdu v ďalšom konaní bude opätovne o nároku navrhovateľa o zaplatenie sumy 1.926,26,- eur uplatňovanej ako náhrada za nevyplatené dávky v nezamestnanosti od 11.12.2009 do 14.02.2010 rozhodnúť, tento krát so sústredením sa na kvalifikáciu uplatňovaného nároku navrhovateľom z titulu náhrady škody, za tým účelom bude nevyhnutné vykonať dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľom a vec právne posúdiť, pričom rozhodnutie bude nevyhnutné riadne v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Senát krajského soudu přijal rozhodnutí poměrem hlasů 3 : 0.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.